

L'ESPORTIU

Futbol Supercopa

L'Atlético de Madrid deixa el Barça sense final de supercopa (2-3)

La inspiració atlètica en els últims minuts supera el domini culer

EUROPA-MÓN P25

Els EUA creuen que l'Iran va fer caure l'avió ucraïnès

L'haurien abatut amb un míssil per error

ÉS TEMPS DE calcots

FES LA TEVA RESERVA
977 232 032
 Via Augusta, 157
 restaurantsolric.com

Sol Ric
 RESTAURANT
 DES DE 1960

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIVENDRES • 10 de gener del 2020. Any XLV. Núm. 15235 - AVUI / Any XLII. Núm. 14105 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-13

El Suprem desafia la justícia europea

DECISIÓ • L'alt tribunal no fa cas al TJUE, manté Junqueras a la presó i l'inhabilita definitivament

La decisió sobre el president Torra, avui

EXCUSA • Afirma que la seva condemna ferma comporta l'exclusió com a eurodiputat

El vicepresident, Pere Aragonès, durant la compareixença d'ahir a la tarda amb la plana major d'ERC ■ ACN

“El ‘Brexit’ judicial de l'Estat espanyol”

Nacional P14,15

Turull carrega contra el pacte entre ERC i el PSOE

Nacional P16

La UGT i CCOO demanaran l'indult per a Dolors Bassa

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró
 Tel. 93 741 00 44
 www.bigimmobles.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

Una paret de fum

Quan la Carme Bover em deia, fa temps, que parlava amb en Salvador Sunyer, el seu home difunt, quan em comen-

tava que li feia companyia i que departia amb ell, que la seva presència era real a la casa, quan em deia tot això, sabia del cert que no em parlava de cap aparició, que no desvariejava ni tenia al·lucinacions. Era autèntic, profund, sentit, aquell contacte, fruit de molts anys de relació, d'estimació, de lluitar perquè la foscor s'il·luminés de sobte, "perquè érem dos a contradir la nit". Ho escrivia Vinyoli i, de fet, és també Vinyoli qui il·lustra aquest sentiment que miro d'explicar i que va més enllà de l'enyorança i la tristesa. I va ser Carme Bover qui va convertir el poema –l'esplèndid, corprenedor *El silenci dels morts*– en una vívida experiència. "La terra cobra el delme. No parlem, / però, dels morts i fem-nos lentament / al pensament que alguna cosa d'ells / és molt a prop. / Visquem-ne acompanyats / com si només ens departís una paret de fum / que priva

Carme Bover representa aquelles dones que han maldat perquè aquest país es fonamenti en la cultura

sols de veure'ns. Llur silenci / se'ns fa sensible, de vegades, / intensament, en un record".

Carme Bover, una bibliotecària exemplar, tenaç i emprenedora, obstinada i persistent, dolça, però sense ni un bri de docilitat, va morir per Cap d'Any. Representa aquelles dones que han maldat perquè aquest país es fonamenti en un pilar que hauria de ser indestructible i que els temps que corren estan corsecant: la cultura. Va rebre el premi Tres de Març com a impulsora de la Biblioteca Municipal de Salt i pel seu compromís social. Era una dona en la qual s'ajuntaven l'austeritat i una fe que parteix dels Salms i de les Benaurances, perquè són els humils els que posseiran la terra, els compassius i els nets de cor. Escric aquest article no pas com una necrològica, sinó com un homenatge. Per tot allò que gent com la Carme Bover –i unes quantes mares i àvies més que ara tinc al cap, dones íntegres, treballadores, d'un mestratge constant i perdurable– ens han ensenyat. Un contracte amb la vida que va més enllà de les adversitats i els plors. "Usa dels morts així", deia Vinyoli.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Transfusió

Per Tots Sants els vaig parlar d'un entrebanc de salut que em va mantenir uns dies a l'hospital i uns quants més absent d'aquest espai del diari. Després el vaig recuperar. Avui és 10 de gener del 2020. Vaig deixar d'escriure de nou el 22 de desembre. Altres anys he fet una pausa per Nadal. Mai tan llarga. Han estat més que unes vacances convencionals. M'he receptat repòs. L'entrebanc ha tingut conseqüències sobre el cos i ha generat també cabòries que no volia compartir. Sembla que responc a la medicació. El metge de capçalera, el meu cosí Carles, diu que el procés acabarà bé. La metgessa que em porta –excel·lent, com tot el personal hospitalari– també es veu optimista. Amb aquestes perspectives torno al meu lloc al diari. Hem quedat amb la direcció que per no tibar la corda només escriuré tres dies a la setmana, i no sis com abans. De divendres a diumenge. Avui és divendres. Bon dia i bon any. Han passat bé les festes? Jo, amb gran intensitat i com mai, amb familiars i amics i dos nets acabats d'estrenar.

De tant en tant, més vegades que no

“Per motius de salut escriuré tres dies a la setmana, i no sis com fins ara

voldria, he hagut de rebre transfusions de sang a l'hospital. Una murga. Un agraïment als donants. No saben com hi penso, en l'anonimat on es mantenen. Un dia que era assegut a la cadira deglutint el gota a gota per via venosa directa al braç, l'home del meu costat, que es trobava en la mateixa situació, em va dir: "Per mi que barrengen un estimulants a la sang que ens subministren perquè, en acabat, veig el món i les persones que l'habiten amb més optimisme." Hi vaig rumiar. Em sembla que la sang nova ja és prou beneficiosa i no necessita additius. Arribem a l'hospital molt aixafats.

Aquest mateix senyor va rebre aquell dia la visita de la dona i el fill. El fill sumava uns quaranta anys. Es va acostar al pare amb les mans a la butxaca i li va dir, entre imperiós i impacient: "Bueno, què?" La dona li va preguntar amb el mateix to: "Jo ja he comprat el pa; quan calcules que vindrà a dinar?" "No ho sé, m'acaben de connectar la segona bossa; compteu unes dues hores." L'ambient no era agradable. Per suavitzar-lo l'home va preguntar al fill una cosa que no vaig sentir però que es referia a un negoci. "Ara m'ho preguntes? No podries esperar a passat festes?" "M'ha fet il·lusió saber-ho." Va intervenir la dona: "Doncs ja veus la il·lusió que li ha fet, a ell." Mare i fill van dir adeu, i se'n van anar com dos personatges foscos de Pirandello, buscant autor o buscant qui sap què. La sala on érem reunits altres receptors de fluids diversos va quedar en silenci. Una auxiliar ens va oferir uns suc de fruita per entonar-nos. El de pinya em va anar bé. Una infermera ens va preguntar: "Esteu bé?" El senyor del meu costat va ser l'únic a respondre: "On estaria millor que aquí?"

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/diz3wv>

A la tres

Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat

El PP, el rei i Marchena

Si aquest PP d'en Casado tan monàrquic vol denunciar animadversió contra la Corona no cal que vagi gaire lluny, la trobarà entre les seves pròpies files. Aquests dies de teatral indignació contra els que legítimament han criticat des del faristol del Congrés de Diputats el paper del rei Felip, resulta interessant rescatar de la tossuda hemeroteca els infinits exemples de la pèssima relació que el seu pare, el rei Joan Carles, va tenir amb l'expresident del govern espanyol José María Aznar, amb qui Casado comparteix ideologia i afició per deixar-se créixer pèls a la cara. Un mal rotllo que va escenificar-se de manera indissimulada durant el viatge a Cuba del 1999, l'organització del qual va suposar una competició de protagonismes entre La Moncloa i la casa reial. Ja aleshores els populars pretenien apropiat-se de la figura del monarca amb finalitats partidistes. És clar que

“El PP s'ha afanyat a aplaudir la nova 'exhibició' de separació de poders del Tribunal Suprem espanyol

a Cuba en Joan Carles no hi va aprendre gaire res, perquè només dos anys després va permetre que els del PP li fessin llegir aquell vergonyós discurs en el qual afirmava que el castellà “mai ha estat un idioma d'imposició”.

Pel que fa a la judicatura, si aquest PP d'en Casado tan constitucionalista

vol buscar exemples que fan trontollar la separació de poders, també els pot trobar entre les seves pròpies files. L'exportaveu dels populars al Senat Ignacio Cosidó està enfilat al pòdium, gràcies al WhatsApp que va escriure celebrant que un tal Manuel Marchena fos el magistrat pactat amb el PSOE per presidir el CGPJ i el Tribunal Suprem. “Així controlarem la sala segona des de darrere”, afirmava Cosidó en aquell missatge esbombat que va forçar Marchena a renunciar a un nomenament que contaminava la seva imparcialitat política. Segurament sense la incontinència d'en Cosidó, Marchena hauria mantingut la candidatura i el judici del procés hauria acabat recaient en un magistrat progressista, que és una contaminació a vegades més benèvol. Ves a saber on seríem, ara. Des d'ahir, però, sabem que, pel que fa a la suposada separació de poders, som exactament allà mateix.

EDITORIAL

Un afer europeu

La decisió del Tribunal Suprem (TS) de no aplicar la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), que estableix la condició d'eurodiputat d'Oriol Junqueras i la seva immunitat des del juliol de l'any passat, desconnecta la justícia espanyola de l'ordenament jurídic europeu i compromet la posició d'Espanya a la UE. La sala presidida per Manuel Marchena torna a posar les raons d'estat i el criteri patriòtic per sobre dels drets del vicepresident català empresonat i dels centenars de milers d'electors que el van elegir, i entra en conflicte amb el Parlament Europeu, el poder legislatiu a la UE, que ha de ser consultat sobre l'actuació judicial contra qualsevol dels seus membres.

La fractura ja existia 'de facto', insinuada primer pel curt recorregut de les euroordres del TS contra els exiliats polítics catalans als tribunals d'Alemanya, Bèlgica o el Regne Unit, i evidenciada després pel reconeixement de Carles Puigdemont, Toni Comín i Oriol Junqueras com a eurodiputats per part del Parlament Europeu. La decisió d'ahir converteix el que era un conflicte entre l'Estat espanyol i Junqueras, en un conflicte de l'Estat espanyol amb el poder judicial i el poder legislatiu de la Unió Europea, situant Espanya en una bombolla al marge de la llei europea.

Caldrà un temps per delimitar l'abast d'aquest conflicte, possiblement el temps que trigui a arribar el pronunciament de la justícia europea sobre el judici i la sentència del Suprem als presos polítics catalans. No obstant, resulta evident que el discurs de la Comissió Europea (poder executiu) referint-se al cas català com un afer intern espanyol ja ha caducat, perquè el conflicte jurisdiccional que es va materialitzar ahir el converteix oficialment en un afer europeu.

De reüll Marta Monedero Amençar la cultura

Robert Byron transmetia la bellesa de tots els blaus i de tots els verds del centre d'Isfahan a *Viatge a Oxiana*, un dels clàssics de la literatura de viatges. Aquesta ciutat iraniana és patrimoni de la humanitat, com també ho és Yazd, un dels pocs exemples que queden de ciutats del desert adaptades a un clima àrid. Isfahan i Yazd són dos dels cinquanta-dos llocs amenaçats pel president Trump si l'Iran decidia venjar-se per l'assassinat de Qasem Soleimani, el comandant de la unitat especial dels Guardians de la Revolució. Teheran va respondre dimecres amb míssils contra bases a l'Iraq sense causar baixes entre les tropes nord-americanes (la cinquantena de morts en l'enterrament de Soleimani sembla que no compten tant) i això ha facilitat que el president nord-americà fes un inusual exercici de moderació que rebaixa la tensió i, de moment, frena els jocs de guerra al Pròxim Orient, un escenari on fer pronòstics és gairebé impossible.

No fa pas tant, qui feia saltar pels aires monuments eren els talibans (van destruir els Budes de Bamian el 2001) o els combatents d'Estat Islàmic, i estan catalogats com a crim de guerra.

Però al segle XXI el patrimoni cultural és objecte d'atacs cada vegada més freqüents, tot i les convencions i els pactes internacionals per preservar-lo. En realitat, aquests llocs no pertanyen només a l'Iran, això ja seria prou motiu per no destruir-los, sinó que formen part de la memòria col·lectiva del món.

Les cares de la notícia

PROFESSORA DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA

Dolors Vidal Promoció del turisme

El Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat ha atorgat la Medalla del Turisme a Catalunya a la professora de la Universitat de Girona en reconeixement a la seva dedicació i trajectòria en aquest sector i a la seva contribució a la promoció del turisme.

DIRECTORA DE CINEMA

Lucía Alemany Estrena 'opera prima'

La jove cineasta valenciana estrena avui als cinemes la seva òpera prima, *La innocència*, un exercici de realisme extrem, després de presentar-lo al Festival de Sant Sebastià (a la secció Nous Directors) i d'aconseguir 7 nominacions als premis Gaudí, que es lliuren la setmana vinent.

CANTAUTOR

Quico Pi de la Serra Cançó de denúncia

El cantautor protagonitzarà avui la celebració del 25 aniversari del festival Barnasants amb un concert combatiu a les Cotxeres de Sants (Barcelona), a l'altura de l'esperit del certamen, però també amb l'objectiu de denunciar coses “que passaven abans i ara també, com la violència policial o la repressió”.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Fals espionatge
Arxiven l'operació contra els Mossos pel fals espionatge. El jutge desestima les querelles i descarta la motivació política de la policia catalana.

10 anys Menys estrangers
S'accelera la pèrdua d'estrangers a l'escola. Terrassa i Tarragona, les ciutats on més se'n perden. En un sol trimestre hi ha dos mil alumnes menys.

20 anys La "nació espanyola"
El president del govern espanyol i del PP, José María Aznar, es presenta a Melilla com a únic defensor de la "nació espanyola".

Full de ruta

David Portabella

El cas Tomás Guitarte

Que en dos mesos Tomás Guitarte hagi passat de ser l'home que cau més simpàtic d'Espanya la nit electoral del 10 de novembre a un traïdor assetjat el dia de Reis per haver votat Pedro Sánchez és un misteri. De gest auster, el diputat de l'agrupació Terol Existeix es mou pel Congrés amb la prudència pròpia del debutant però amb la seguretat de qui sap a què ve. I ve a posar veu a un territori on massa candidats han cregut que passejar la *rojigald*a pels nasos dels votants servia perquè el votant pensés en Catalunya i no en el seu dia a dia. I 20.000 votants li han donat la raó sense ser independentistes, tot i que l'Espanya atàvica vol convertir-los en el Partit Independentista de Terol. "Cap engruna ni tampoc cap rosegó justifica la traïció a Espanya, perquè Espanya també existeix", va desafiar-lo Santiago Abascal al Congrés amb ulls de voler fer plorar el Cid per no ser prou espanyol. I Guitarte va pujar a la tribuna i amb veu ferma va respondre

El diputat de Terol Existeix ha passat de ser el més simpàtic el 10-N a necessitar escorta

a l'ultra que cobrava 82.000 euros al Madrid d'Esperanza Aguirre abans de fer-se antiautonomista. "El 1974, el ministre Cruz Martínez Esteruelas va inaugurar un centre escolar i ens va dir: 'Vosaltres, que esteu destinats a emigrar per fer florir territoris limítrofs, ja que emigrareu, si us plau emigreu formats. I per això us fem el centre escolar.' Així evidència el destí que des de les dècades ha tingut l'Estat per a la província de Terol: per als seus homes i dones, l'emigració. Per als seus recursos naturals, l'espoli, l'explotació i el colonialisme interior. Per això em dol especialment que aquests bancs em diguin què hem de fer els de Terol. Exigim un respecte pels de Terol. El nostre futur el decidirem nosaltres. I denuncio aquí que estem sotmesos a una pressió tremenda als mitjans, a les xarxes i omplint de pintades el meu poble. I aprofito: si algú creu que directament o indirectament és responsable de les pintades ja denunciades als cossos de seguretat, si us plau que doni l'ordre d'aturar-les i de retirar-les", va afirmar Guitarte en un debut fulgurant. Ara Guitarte va amb protecció policial del Ministeri de l'Interior. Tot un èxit de la democràcia espanyola...

Tribuna

Joan Abril Español. Filòleg

Reflexions de gener

Som a la setmana crítica després de Reis: algun quilet de més guanyat aquestes festes de Nadal, tal vegada un excés de regals, el fet de caure en la temptació (¡qui pot!) de gastar més del que havíem previst..., i encara toca acabar d'enfilarse per la sendera costeruda dels preus de gener. En política, tenim un poder judicial i administratiu cada vegada més polititzat (vegeu les darreres atzagaiades de la Junta Electoral Central), i ERC ha fet uns càlculs potser ingenus permetent la investidura de Pedro Sánchez. Tot plegat ens porta a unes quantes reflexions.

LA PRIMERA és que, després de dijous ve divendres, i arriba un cap de setmana per reflexionar i redreçar la mala vida d'aquestes festes: massa torró, cava, neules... Però la qüestió no és redimir-nos ara dels nostres pecats, sinó pensar en els bons i sans hàbits tots els dies de l'any. Dit d'una altra manera: fer petits extrems i redimir-nos-en practicant bons costums, amb una freqüència exemplar, com ara fer esport, o simple-

ment caminar.

LA SEGONA REFLEXIÓ és que la filosofia de la vida no és acostumar-nos a funcionar a ritme d'una muntanya russa: molts excessos i després, de cop, austeritat. ¿Ara ens cal fer una dieta severa perquè ens penedim d'haver ingerit el doble o el triple de calories del que pertocava? ¿Ara, de cop, hem de fer moltes hores d'esport per cremar tot el que hem anat acumulant aquestes festes? Cal ser coherents amb nosaltres mateixos en tot, i seguir un programa de vida equilibrat i saludable. I això també és extensible a la vida política, en la qual, vulguem o no, estem immersos i implicats. La tercera reflexió és que recapacitem tot l'any i que la mala experiència viscuda té una part positiva, i és que ens ensenya a no caure en els mateixos errors, tant en els hàbits de salut com en els plantejaments polítics amb un horitzó lluminós massa confiat (i és que ara mateix s'obre una gran oportunitat per al país a conseqüència del cop d'estat contra la Ge-

neralitat). Ens agradi o no, estem immersos en la voràgine de la política, tant d'àmbit nacional com estatal i internacional. La nostra actitud, tant personal com social, repercutem, amb la suma de milions de persones, en el que vivim també políticament, i aquests dies estem vivint un tsunami polític que decidirà el nostre futur més o menys immediat com a país. I la decisió d'ERC, sense una taula de partits independentistes, li pot passar una seriosa factura. ¡No us perdeu el pròxim capítol!

I ARA LA REFLEXIÓ FINAL: siguem nosaltres mateixos, amb els nostres defectes i les nostres virtuts. Felicitem-nos de ser com som tots els dies de l'any, perquè cada dia és un instant que se'n va i no torna. Només si som capaços de retenir a la memòria el millor de cadascú serem imparables i no ens caldrà caure en el parany de la tradició, la rutina o l'excés de confiança en política. Sortim, abracem-nos i defensem sempre i amb coherència els nostres ideals.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Parlem d'hereus polítics?

■ L'altre dia, a l'hemicicle del Congrés dels Diputats un diputat del Partit Popular, antiga Aliança Popular, va definir Bildu com els hereus polítics dels terroristes d'ETA. Però jo crec que si a la formació Bildu hi hagués algú mínimament sospitos de terrorista, restaria, com a mínim, en presó preventiva.

Però, llavors, de qui és hereu polític el Partit Popular? Doncs aquest partit el va fundar un ministre de Franco, un dictador que signava penes de mort, va fer un autèntic genocidi ideològic i donava carta blanca als cossos de seguretat per torturar. Doncs el fundador del PP era ministre seu i les penes de mort es decidien al Consell de Ministres per unanimitat...

I els criminals de la dictadura mai van ser jutjats. Motiu d'enveja per part de les vícti-

mes del franquisme respecte a les víctimes d'ETA, que sovint són utilitzades políticament.

Dir que Bildu és el partit d'ETA equival a dir que el PP és el partit dels Guerrillers de Crist Rei. A més, ETA va sortir en resposta a l'assassinat de nacionalistes bascos per part de Franco. Si no hagués existit la dictadura franquista mai hauria existit ETA.

JORDI AZNAR I MARTÍNEZ
Barcelona

Endavant sempre

■ Trobo molt trist que es xiuli i es critiqui ERC. Sort que també som molts que encara que rebutgem aquest estat repressor, tinguem pressa i estiguem indignats, creiem que ERC ha estat coherent en abstenir-se. Abstenir-se no vol dir estar d'acord amb ells, sinó poder dialogar i, si cal, ja tindrem temps de desmuntar-ho tot i així carregar-nos de

més raons. Dir que no a la investidura seria un mal major per a Catalunya ja que governarien aquests tres partits d'extrema dreta (que no cal descriure què són). Encara que ni un pas enrere, tinguem una mica de paciència per continuar sempre la nostra lluita.

Llibertat presos i preses polítiques, retorn exiliats i exiliades i prou repressió.

A tots els que lluitem, endavant!

IMMACULADA SALAT PIBERNAT
Barcelona

Prometre sense crucifix!

■ Acabo de llegir una notícia que diu que el futur president espanyol acaba de prometre el seu càrrec davant del rei però sense crucifix! Em podeu dir ignorant, però que té a veure en els moments actuals prometre qualsevol fet davant d'un crucifix? Que no es mo-

lestin els catòlics, perquè estic batejat i entenc la seva posició, però voleu dir que no en fan un gra massa? Recordo quan estudiava a col·legis catòlics, ara fa uns cinquanta anys, que la seva màxima era jurar per Déu qualsevol afer! Però em sobta que en ple segle XXI... no jurar davant d'un crucifix sigui notícia. Respecto molt tots aquells que creuen en el seu Déu, en les seves religions, diria que sense gaire convicció real. Jo també tinc el meu racó del més enllà que m'ajuda a entendre tot aquest embolic de viure, però no puc entendre que per governar tot un país on hi ha milions de persones d'idees molt diferents, es necessiti un crucifix per jurar... Ja és hora de ser més realistes i admetre que el món actual és un altre, si voleu molt més real i cruel! Cal acceptar la realitat.

ALBERT ALTÉS SEGURA
Vic (Osona)

La frase del dia

“Em sap molt greu, però crec que ara és quan trituren Podem amb aquella crueltat tan pròpia del PSOE”

Antonio Baños, PERIODISTA

Tribuna

Juan-José López Burniol. Notari

L'Espanya de Galdós

El 4 de gener de 1920 va morir Benito Pérez Galdós. Els escriptors del 98 l'havien inclòs entre “els vells”, encara que no ho era. De fet, era en molts sentits més modern que ells, raó per la qual –segons Luis Cernuda– menystenien “el seu geni amb enveja rancorosa”. Fou un escriptor realista que deixà, en la seva extensa obra, una imatge exacta i trencadora de l'Espanya del seu temps. Galdós donà testimoni fidel de la societat que va viure i conèixer fins al punt que un període de la història d'Espanya –l'Espanya de la primera Restauració– viu encara gràcies al seu esforç. D'aquí ve l'adjectiu “galdosiano”.

AQUEST FET ÉS TAN CERT que la seva obra aixecà en ocasions una forta polèmica. Així succeí amb *Electra*, una tragèdia estrenada l'any 1901, en la qual –segons les seves paraules– “condenso l'obra de tota ma vida, el meu amor a la veritat, ma lluita constant contra la superstició i el fanatisme, i la necessitat que, oblidant el nostre desgraciat país les rutines, convencionalismes i mentides, que ens deshonoren i envileixen davant el món civilitzat, pugui realitzar-se la transformació d'una Espanya nova”. A l'estrena d'*Electra* hi assistiren Azorín, Baroja, Valle-Inclán, Benavente i Maeztu, que van utilitzar l'ocasió per arremetre contra els prejudicis de l'època. D'aquí l'escàndol provocat. Escriu Trapiello que “la vella societat espanyola es mirava al mirall i no li agradava el que veia. Uns, davant la caricatura, veien que la solució era canviar. Altres, al contrari, davant del que consideraven un escarni, eren de l'opinió de trencar el mirall. Galdós, un cop més, com havia fet vint-i-cinc anys abans a *Doña Perfecta*, assenyalava la vella i ulcerada realitat espanyola”.

ELS 'EPISODIOS NACIONALES', iniciats el 1823 amb *Trafalgar* i acabats al 1912 amb *Cánovas*, pretenen donar una visió novel·lada de la història espanyola des de la Guerra de la Independència. La seva forma d'historiar no és interpretativa, sinó descriptiva. No inventa més que els personatges de ficció que li serveixen per vertebrar el relat; pel que fa a fets i escenaris, s'estima més documentar-se. Els *Episodios* no són un al·legat partidista; i si el seu interès decau progressivament, no és perquè Galdós falsegi les dades sinó per falta d'alè. L'empenta que batega a la primera sèrie no la recuperà mai del tot: és lògic, la història espanyola del segle

XIX no és gaire engrescadora.

A LA TERCERA SÈRIE, concretament a *Los Ayacuchos*, Galdós ens trasllada al 1842, durant la regència del general Espartero, quan el seu autoritarisme desfermat provocà aixecaments arreu d'Espanya. A Barcelona, la protesta sorgí pel propòsit del govern de signar un tractat lliurecanvista amb Gran Bretanya, que hauria anorreat la naixent indústria tèxtil catalana. Els revoltats llançaren un manifest reclamant corts constituents i la protecció de la indústria nacional. Galdós posa en boca de Fernando Calpena –personatge que fa de fil conductor de la sèrie– aquestes paraules: “Em tranquil·litza, no obstant, la confiança en el poble català, les virtuts del qual conec. És bravíssim si l'hostilitzen sense raó, fàcil a la concòrdia si s'aconsegueix tocar la corda del sentiment fraternal que hi ha en ell, encara que és bastant profund. És plàcid a casa seva, en el comú tracte sincer i ferm, bon amic, mal enemic, amant si l'estimen, fetotge si l'avorreixen...”

GALDÓS VIATJÀ per primer cop a Barcelona l'any 1868, quan esclatà la Revolució Gloriosa. De les successives visites a la ciutat en va deixar testimoni a les *Memorias de un desmemoriado*: “Em sobrava temps per recórrer la ciutat riallera, veritablement encantadora. Encara existia la muralla de mar, passeig deliciós des de les Drasanes fins al jardinet del Capità General. S'havia iniciat ja el grandios exemple, amb les seves boniques vies i el passeig de Gràcia, incomparable avinguda, que aviat havia de rivalitzar amb les millors d'Europa. En els meus successius viatges a Barcelona he vist, any per any, el desenvolupament de la ciutat, que supera en bellesa les joies de la Mediterrània.”

“Fou un escriptor realista que deixà, en la seva extensa obra, una imatge exacta i trencadora de l'Espanya del seu temps”

De set en set

Xavier Cortadellas

Ullastret

A Ullastret, el dematí del dia de Reis, hi ha un silenci que confon. La nit abans, tal com diu el tòpic i mana la tradició,

nenes i nens deuen haver dormit nerviosos en els seus llits després d'haver deixat pa i galetes i aigua i llet i ves a saber què més a Ses Majestats i al seu seguici. Abans, si més no a la Bisbal, la tradició deia que deixéssim també garrofa per als cavalls. Però avui on en trobaríem? No sabríem tampoc on poder buscar-ne, a Ullastret. I potser tampoc no cal perquè els Reis ara venen amb camells, amb carrosses, amb vaixell o amb tren, com veig que fan els de Lleida. També a Ullastret, com a tants altres pobles, no veig nens i nenes al carrer el dematí del dia de Reis. És veritat que és molt d'hora, però també que, si no fos pels nens i nenes catalans fills de pares que han vingut del Marroc, de l'Àfrica o de més lluny, costaria de veure mainada a molts carrers de ciutats i pobles. Sí, a començament de la tercera dècada del segle XXI, els carrers van essent cada vegada més nostres, però fa temps que han deixat de ser de molts nens. Amb una colla d'amics, a les nou del dematí del dia de Reis, un que ha fet d'arxiver ens ha portat a Ullastret fins a aquesta llotja, i un altre que ha fet de paleta explica que el teulat és de salt de garsa. Teules subjectades a cada punta, d'una llata a l'altra. Res més. Ni tirant, ni cairats, ni careners, ni cap més revestiment. I prou, que si continuo el meu amic paleta encara riurà. Però ens agrada la simplicitat del teulat de salt de garsa de la llotja d'Ullastret, la ingenuïtat amb què nens i nenes reben els reis d'Orient cada any, els únics que són de veritat; la il·lusió infantil amb què tants i tants adults vam votar l'1 d'octubre, quan semblava senzill i qüestió de dies independitzar-se d'Espanya. Com hem anat fent, doncs, amb els teulats, també hi ha actituds i il·lusions que avui els adults sabem que hem de millorar. Perquè no volem perdre.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Justícia classifica els presos amb el segon grau

Es confirma el nivell per als presos i els Jordis estan a punt d'accedir als primers permisos

Peticions d'indult al govern espanyol

El jurista Jufresa ja ha sol·licitat la mesura per als presos i la UGT ho farà per a Bassa

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem desobeeix Europa

XOC Marchena s'autoesmena i desafia el TJUE i el Parlament Europeu en negar a Junqueras la condició d'eurodiputat i refusar alliberar-lo **RAÓ** Diu que la condemna ferma l'inhabilita i que per tant no té immunitat tot i no haver-se votat cap suplicatori

Òscar Palau
BARCELONA

“No ha lloc a autoritzar el desplaçament d'Oriol Junqueras a la seu del Parlament Europeu. No ha lloc a acordar la seva llibertat. No ha lloc a declarar la nul·litat de la sentència del 14 d'octubre del 2019 dictada per aquesta sala. No ha lloc a la tramitació del suplicatori davant el Parlament Europeu.” Literalment, en aquest ordre i d'una tacada, el Tribunal Suprem va fer cas omís ahir en essència a la posició del Tribunal de Justícia de la UE i va esbandir de manera fulminant les fundades esperances que l'exvicepresident fos alliberat i prengués possessió dilluns del seu escó al Parlament Europeu, un escó que li ha reconegut aquesta setmana la mateixa cambra en interpretar de manera diametralment oposada el mateix dictat del TJUE, i obviant la resolució en sentit contrari que li havia fet arribar la Junta Electoral Central espanyola.

La posició del Suprem

La data

13.01.20

Dilluns comença un ple de quatre dies a Estrasburg en què Oriol Junqueras podia debutar com a eurodiputat.

torna ara a mans del Parlament Europeu la patata calenta per decidir què fa –i eventualment al mateix TJUE, després que la Comissió ahir ja es va inhibir–, i ERC ja ha reclamat al seu president, David Sassoli, que faci cas a la interpretació inicial i mantingui a Junqueras la condició d'eurodiputat i, per tant, la immunitat. “Avui el Suprem ha dictat el *Brexit* judicial de l'Estat espanyol”, denunciava el vicepresident, Pere Aragonès, que ja va anunciar que el partit no llança la tovallola i que venen dies d'intensa “activitat jurídica” per mirar d'aprofitar l'escaleta que encara veuen perquè Junqueras pugui ser dilluns a Estrasburg. La deci-

La xifra

1.255.918

vots a tot l'Estat va obtenir la coalició que liderava Oriol Junqueras en les eleccions europees del maig passat.

sió va provocar una allau d'indignació entre el sobiranisme, però també entre molts diputats de fora, que no van amagar el seu astorament pel desafiament obert per la justícia espanyola. Pel president Quim Torra, la decisió del Suprem mostra “la degradació democràtica de l'Estat”, i va exigir un cop més la llibertat de l'exvicepresident. Òmnium va reclamar una resposta unitària, i l'ANC va convocar protestes per dilluns.

La seva interpretació

La interlocutòria del Suprem d'ahir arriba a dir que “es fa seva” la doctrina jurisprudencial derivada del TJUE i que l'accepta a partir d'ara “en la seva lite-

ralitat, esperit i integritat” per resoldre els conflictes que se susciten, inclòs el mateix cas Junqueras. En la pràctica, però, en fa una interpretació ben *sui generis*. La sentència de Luxemburg del 19 de desembre declarava que l'exvicepresident tenia immunitat des que va ser proclamat eurodiputat i que, per tant, se li hauria d'haver permès sortir de la presó per participar en la sessió constitutiva el 2 de juliol. Segons la justícia europea, Marchena hauria d'haver demanat llavors un suplicatori “com més aviat millor” a la cambra si volia que Junqueras hagués seguit després engarjolat, un fet que el Suprem tergiversa i que veu ara, en canvi, com l'aval que l'hi podia tenir mentrestant, ja que segons ell “declara perfectament compatible” el manteniment de la presó preventiva i la petició de suplicatori, “sempre que aquesta no es dilati en el temps i es tramiti amb urgència”.

El tribunal espanyol –que l'únic que admet implícitament és que la JEC

L'escó vacant d'Oriol Junqueras al Parlament Europeu, al costat de Diana Riba ■ ACN

no tenia potestat per decidir qui és electe i qui no amb la llista que envia al Parlament Europeu –ni tan sols en cap moment reconeix que va obrar malament en no deixar sortir el republicà per anar a Estrasburg, ja que assegura que la resposta del TJUE, que no es cansa de dir que és del tot “nova”, li deixava marge per mantenir-lo tancat “com a excepcional desenllaç d'un judici ponderatiu”. En aquest sentit, el text rebut que sí, com sosté la defensa, en aquest interval se l'hagués alliberat això suposaria “acceptar amb normalitat que qualsevol condemnat per delictes d'especial gravetat obtingués una insòlita

oportunitat per eludir la pena de presó”, en el moment en què la seva condició d'electe fos acordada.

El tribunal fa tot de jocs de mans interpretatius per fonamentar el seu contundent rebuig a totes les peticions de la defensa, i justifica que el veredict del TJUE no diu enlloc que no pogués dictar sentència sobre l'exvicepresident, i que, per tant, en cap cas ha de ser invalidada, ja que considera que li dona implícitament la raó en no qüestionar els seus arguments. I com que el 14 d'octubre va sentenciar per emetre ja condemna ferma, en lloc de la mesura cautelar de presó preventiva existent fins llavors, ai-

L'APUNT 'Bresi'

Carles Sabaté

El Suprem desautoritza el Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Manuel Marchena es contradiu a ell mateix en una carta que va enviar-los compromentent-se a acatar la resolució europea. Deixen sense efecte els 1.257.484 vots emesos per a la candidatura Ara Repúbliques de ciutadans de tot l'Estat espanyol. No fan ni cas de l'advocacia de l'Estat, que recomanava perme-

tre a Junqueras accedir al seu escó... En definitiva, una interpretació de la resolució del TJUE que obligarà aquest tribunal europeu, en uns mesos, a recomanar a l'Estat espanyol que la seva justícia acati les resolucions europees. És el *Bresit* –Bresi castellà– judicial, almenys, espanyol, que cada cop reclama més la dreta estatal i els organismes oficials que controla.

xò “comporta transcendents efectes que no poden eludir-se”. Bàsicament, que passa a ser causa d'incompatibilitat sobrevinguda de Junqueras com a eurodiputat, fet que legitima que la JEC digués divendres que no té dret a ser-ho –en una altra resolució el Suprem també ho va avalar ahir explícitament–, i de passada justifica que no tingui dret ni a sortir en llibertat ni que calgui demanar cap suplicatori per retirar-li la immunitat, com demanaven tant la defensa com fins i tot l'advocacia. “Junqueras està complint una pena imposada per una sentència ferma, la validesa i eficàcia de la qual no han es-

tat neutralitzades”, conclou. Encara més, la interlocutòria d'ahir aixeca també la suspensió de la pena de 13 anys d'inhabilitació que havia ordenat el mateix Suprem en espera de saber què resolvia el TJUE, donant per fet que la seva sentència així l'empara.

Marchena s'autoesmena
El jutge Marchena, així, es desdieu de la carta que havia enviat el mateix 14 d'octubre al tribunal europeu, en què li prometia que, malgrat haver ja sentenciat, la resposta del TJUE “tindria eficàcia, amb independència de la situació de presó preventiva o de penat” de Junque-

Puigdemont cobrarà des del juliol

El Parlament Europeu abonarà prop de 70.000 euros, en concret 68.027, tant a l'ex-president Carles Puigdemont com a l'exconseller Toni Comín en concepte de sous que no han rebut des del 2 de juliol del 2019, data d'inici de la legislatura des de la qual, segons la sentència del TJUE, eren eurodiputats malgrat que no se'ls hagi deixat exercir fins ara. Fonts parlamentàries van confirmar ahir a Efe que cobraran el salari dels set mesos com qualsevol altre eurodiputat; és a dir, 6.824,85 euros mensuals, més 4.513 euros en dietes generals, per a un total d'11.337.

Les dietes són per cobrir despeses derivades de les activitats parlamentàries dels diputats, com ara lloguer i administració d'oficines, telèfon i subscripcions, activitats de representació, compra i manteniment d'equips informàtics i organització de conferències i exposicions. Això sí, es redueixen a la meitat si el diputat falta, de manera injustificada, a la meitat de les sessions plenàries d'un any. En el cas de Junqueras, igualment reconegut eurodiputat, la cambra estava pendent del pronunciament ahir del Tribunal Suprem abans de confirmar si també té dret al sou.

Les frases

“Junqueras no gaudeix de cap exempció jurisdiccional que s'alci com a obstacle per ser enjudiciat”

“Ja hi ha un pronunciament ferm que el priva del càrrec d'eurodiputat. El mandat (suplicatori) esdevé nul”

“Un tribunal espanyol que no acata la justícia europea. La preocupació creix arreu d'Europa”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“El TJUE no fixa un mecanisme automàtic de llibertat per a l'electe en presó preventiva; ho deixa en mans del tribunal”

“De les respostes del TJUE, cap obstacle impedia dictar sentència ni tampoc executar allò resolt”

INTERLOCUTÒRIA DEL SUPREM

“És un escàndol, no es pot ignorar el que va sentenciar el TJUE. Vulnere, altre cop, els drets de Junqueras”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

ras. En la interlocutòria d'ahir, Marchena admet aquesta afirmació però alhora justifica que ara la ignori. “Es tractava, a la fi, de determinar l'abast de la immunitat –si se li arribés a reconèixer–, i si aquest reconeixement limitava en alguna mesura el nostre pronunciament que comportava la pèrdua de la condició d'eurodiputat”, s'excusa. I, segons ell, la resposta de Luxemburg només atorga immunitat a Junqueras en virtut del segon paràgraf de l'article 9 del protocol d'immunitats europeu; és a dir, per anar i tornar del Parlament Europeu, i prou.

Res de suplicatori

El Suprem considera que la petició ara d'un suplicatori per reprendre el procés judicial “no és procedent” un cop ja ha dictat sentència, ja que per si de cas recorda que quan Junqueras va ser proclamat electe, el 13 de juny, “el procés penal que l'afectava havia conclòs (el judici havia acabat la vigília) i la sala havia iniciat el procés de deliberació”. A banda, sosté que, si s'hagués ampliat la immunitat a partir d'aleshores, hauria hagut de fer cas, segons el mateix article 9, al que diu l'ordenament intern, que segons

el Suprem deixa clar que aquesta no opera quan l'electe ja està en fase de judici oral. “Qui participa en un procés electoral quan ja està sent jutjat, encara que finalment resulti electe, no gaudeix d'immunitat conforme al dret estatal. No pot condicionar el desenvolupament del procés ni, menys encara, el dictat de la sentència”, subratlla.

En aquest sentit, més endavant retreu fins i tot que la defensa pretengui que un fet ja jutjat sigui “rescindible” no tan sols a través del recurs de revisió, sinó “mitjançant l'escrutini popular al qual s'atribuiria la virtut d'invalidar, sense res més, allò resolt per un òrgan jurisdiccional”. A més, el tribunal l'esbronca perquè l'escrit d'al·legacions “evidencia una cridanera confusió entre la immunitat parlamentària i la que operaria com a exempció jurisdiccional”. Per si de cas, de fet, Marchena s'havia guardat les espatlles en situar la qüestió prejudicial sobre Junqueras en una peça separada, i ara justifica que la sentència no afecta ni la seva condició de processat ni la d'acusat ni la de condemnat, perquè es van donar en el marc de la peça principal “sobre la qual el TJUE no es pronuncia”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aragonès compareixia ahir a la seu d'ERC acompanyat de Roger Torrent, l'eurodiputada Diana Riba i consellers, senadors i diputats ■ ACN

ERC s'obre a anar al TJUE per defensar Junqueras

Demana al Parlament Europeu i al seu president que garanteixin la immunitat de l'eurodiputat empresonat ■ Aragonès veu una "escletxa" perquè el líder d'ERC pugui ser dilluns a Estrasburg

Xavier Miró
BARCELONA

ERC esgotarà totes les vies jurídiques i polítiques d'urgència per fer possible que el seu líder, l'exvicepresident Oriol Junqueras, pugui ser en el ple del Parlament Europeu dilluns per recollir les credencials d'eurodiputat electe. Encara que ahir el president del Tribunal Suprem espanyol, Manuel Marchena, volgués tancar totes les portes a aquesta possibilitat, el vicepresident del govern català i coordinador nacional d'ERC, Pere Aragonès, va assegurar ahir que "queda una escletxa" perquè Junqueras pugui

ser dilluns a l'eurocambra i que ERC esgotarà "tots els camins viables i transitables" per fer-ho possible. Acompanyat de la cúpula del partit, amb el president del Parlament, Roger Torrent; els consellers Bargalló, Bosch i Vergés; l'eurodiputada Diana Riba, i diputats i senadors, Aragonès va anunciar les primeres vies d'urgència i va deixar per a les properes hores i dies que sigui la defensa de Junqueras qui concreti la resta.

De moment, ERC presentarà recurs de súplica al mateix Suprem que ahir va negar a Junqueras una immunitat que sí que li reconeix el Tribunal de Jus-

tícia de la UE (TJUE), va rebutjar posar-lo en llibertat perquè pugui anar a Estrasburg i gairebé va donar el cas per tancat renunciant a demanar cap suplicatori al Parlament Europeu. Però ni ERC ni l'advocat de Junqueras donen res per tancat i els republicans també van obrir ahir la via política demanant públicament al Parlament Europeu i al seu nou president, el socialista David Sassoli, que garanteixin la immunitat que la justícia europea ha reconegut al seu líder.

Aragonès defensa aquesta petició al president del Parlament Europeu per garantir també

Protesta de resposta dilluns

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) va reaccionar ahir a la decisió del Tribunal Suprem convocant per dilluns una manifestació de protesta davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). La concentració davant la seu de l'alt tribunal català al passeig Lluís Companys de Barcelona tindrà lloc a les dotze del migdia de dilluns, coincidint amb la pri-

mera sessió plenària del nou any al Parlament Europeu d'Estrasburg. Es tracta de la sessió en què Junqueras hauria pres possessió de l'escó d'eurodiputat si el Suprem li hagués reconegut la immunitat com a diputat electe que li va reconèixer el 19 de desembre el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE). La protesta es fa coincidir amb horari laboral del TSJC.

"el respecte i l'eficàcia del TJUE", i avisa l'eurocambra que, si ara no garanteix la immunitat de Junqueras —"si no ho fan ara,

quan ho faran?"—, el Suprem espanyol s'agafarà a aquest precedent i en el futur tornarà a vulnerar-la en els casos que li sembli.

ERC també demana a l'eurocambra que validi les credencials d'eurodiputat de Junqueras en la votació que la cambra haurà de fer en el ple de finals de gener —s'hi votarà, com és habitual, l'informe dels serveis jurídics de la cambra sobre el procés electoral europeu, des de la campanya fins a l'obtenció de credencials per part dels electes.

Però, més enllà del recurs de súplica al Suprem i la petició d'empara al Parlament Europeu, Aragonès va avançar que estan disposats a arribar també "als mateixos tribunals europeus" per salvaguardar els drets de Junqueras, i no va descartar la presentació d'un recurs directe al TJUE per demanar mesures cautelars davant l'incompliment de la seva sentència per part del Tribunal Suprem. El coordinador nacional d'ERC sí que va deixar clar que totes les vies d'urgència seran "viables" i va rebutjar les especulacions sobre mesures expeditives com ara que sigui el govern català qui deixi en llibertat Junqueras.

Aragonès acusa el Suprem de dictar "el Brexit judicial de l'Estat espanyol" situant-se en "l'autarquia judicial" i posant la cúpula dels jutges "fora de la legislació europea", una cúpula judicial que "tots sabem que està capturada per la dreta conservadora, nacionalista i anti-europea", segons ell.

Per la seva banda, l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) va acusar el Suprem de mantenir "segrestat l'eurodiputat Oriol Junqueras" per haver-li negat drets i llibertats, i va qualificar de prevaricació l'aval de la sala contenciosa administrativa del Suprem a la inhabilitació decidida per la Junta Electoral Central (JEC). "Prevariquen per sobre de les seves possibilitats", denunciava l'entitat en un comunicat. El vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, va demanar al sobiranisme "una resposta unitària davant d'aquest atac" del Suprem. ■

Les frases

“El Suprem ha dictat el ‘Brexit’ judicial de l'Estat. Ha decidit separar-se, desobeir una sentència europea”

“Demanem al Parlament Europeu i al president Sassoli que protegeixin la immunitat de Junqueras”

“Impugnarem la decisió i arribarem als tribunals europeus. Queda una escletxa en el cas Junqueras”

Pere Aragonès
DIRIGENT D'ERC I VICEPRESIDENT

“Un tribunal espanyol que no acata la justícia europea. La preocupació creix arreu d'Europa”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“El TS decideix negar drets a Junqueras. Prevariquen per sobre de les seves possibilitats”

Assemblea Nacional Catalana (ANC)

“Ens comprometem a treballar perquè aquesta vegada sí que hi hagi una resposta unitària a l'altura”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La classificació dels 9 presos polítics: 2n grau

● La sentència del Tribunal Suprem

● Classificació penitenciària del Departament de Justícia

COMPLIMENT DE LA PRIMERA QUARTA PART DE LA PENA

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Jordi Sànchez
Expresident de l'ANC (JxCat)**9 anys**
per sedició**9 anys**
d'inhabilitació

14 de gener del 2020

Jordi Cuixart
President d'Òmnium Cultural**9 anys**
per sedició**9 anys**
d'inhabilitació

14 de gener del 2020

Joaquim Forn
Exconseller d'Interior (JxCat)**10 anys i 6 mesos**
per sedició**10 anys i 6 mesos**
d'inhabilitació

16 de juny del 2020

Josep Rull
Exconseller de Territori i Sostenibilitat (JxCat)**10 anys i 6 mesos**
per sedició**10 anys i 6 mesos**
d'inhabilitació

2 d'octubre del 2020(*)

Carme Forcadell
Expresidenta del Parlament de Catalunya**11 anys i 6 mesos**
per sedició**11 anys i 6 mesos**
d'inhabilitació

2 de febrer del 2021

Raül Romeva
Exconseller d'Afers Exteriors (ERC)**12 anys** per sedició i malversació**12 anys**
d'inhabilitació

16 de febrer del 2021(*)

Dolors Bassa
Exconsellera de Treball, Benestar i Famílies (ERC)**12 anys** per sedició i malversació**12 anys**
d'inhabilitació

16 de febrer del 2021(*)

Jordi Turull
Exconseller de Presidència (JxCat)**12 anys** per sedició i malversació**12 anys**
d'inhabilitació

16 de febrer del 2021(*)

Oriol Junqueras
Exvicepresident (ERC)**13 anys** per sedició i malversació**13 anys**
d'inhabilitació

30 de gener del 2021

2n grau

Significa règim ordinari i poden tenir 36 dies de permís un cop complerta una quarta part de la pena

3r grau

Significa sortir cada dia del penal i només anar-hi a dormir. Tenen 48 dies de permisos l'any.

(*) En la seva condemna cal restar un mes que van estar en presó provisional (del 2 de novembre al 4 de desembre del 2017).

ficats, ja podran sol·licitar els 36 dies de permisos a l'any que pertoqueu per llei a les persones classificades en segon grau. Seran els primers a sortir al carrer.

Si els independentistes no presenten recurs contra la seva classificació (primer, al jutge de vigilància penitenciària; després, al Suprem), la junta de tractament aprova un pla individual de tractament (PIT), amb el qual es fa un calendari de compliment de la condemna, i també l'opció d'una semilibertat controlada (com Oriol Pujol i Iñaki Urdangarin), amb sortides només per anar a treballar, fer voluntariat o cuidar

Les xifres

5

per cent de les classificacions de les juntes de tractament són canviades per Justícia.

6

mesos és el màxim que tenen les juntes dels penals per revisar classificacions dels presos i proposar canvis.

Justícia deixa els presos en segon grau per evitar el TS

Respecta les resolucions dels penals per als nou independentistes i recorda que aquest règim ordinari "permet un retorn progressiu a la comunitat" Si reclamen el tercer grau, ho resoldrà Marchena

Mayte Piulachs
BARCELONA

El Departament de Justícia, que encapçala Ester Capella (ERC), va comunicar ahir als nou presos polítics que respecta les resolucions de classificar-los en segon grau (règim ordinari i tancat) que van proposar, el desembre passat, les juntes de tractament (formades pel director i més de deu professionals) dels tres centres penitenciaris on estan tancats. "L'equip del servei de classificacions de la secretaria de Mesures Penals recorda a les juntes de tractament que el segon grau permet també un inici progressiu del retorn a la

comunitat", informava Justícia en un comunicat.

Tot i que les elevades penes imposades pel Tribunal Suprem (de 9 a 13 anys de presó) són l'únic escull per no classificar-los en tercer grau o semilibertat des del principi, la decisió de Justícia s'interpreta, tècnicament, com que deixa la porta oberta perquè cada reclus opti per una de les dues vies possibles: quedar-se en segon grau i aspirar a sortir aviat a treballar o a fer tasques en ONG en virtut de l'article 100.2 del reglament penitenciari, o bé presentar recurs per exigir el tercer grau, en què la darrera paraula la té la sala sentenciadora, que és el Suprem, presidit per

Manuel Marchena.

El servei de classificacions de la secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Victima (format per deu juristes i psicòlegs) és l'òrgan tècnic que ha revisat les resolucions de les juntes de tractament del penal de Mas d'Enric, en el cas de l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell; de Puig de les Basses, en el cas de l'exconsellera de Treball Dolors Bassa, i del centre de Lledoners, on hi ha l'exvicepresident Oriol Junqueras; els exconsellers Quim Forn, Jordi Turull, Josep Rull i Raül Romeva; el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i l'expresident de l'ANC i membre de

JxCat Jordi Sànchez.

"En totes les resolucions, s'indica que el procés d'inserció social és favorable, però el ponderen amb la durada de les penes", indica Justícia. El servei de classificació valida que els criteris dels tres penals (i de tots els centres de Catalunya) siguin homogenis, i només modifica un 5% de les classificacions de les juntes, va detallar el secretari de Mesures Penals, Amand Calderó, al desembre, dada que va interpretar com a bona, ja que significa que treballen amb els mateixos criteris de reinserció.

L'advocat dels exconsellers de JxCat, el penalista Jordi Pina, és qui més

obertament ha repetit aquesta setmana que esperava que Justícia classifiqués els presos polítics en tercer grau, ja que compleixen gairebé tots els requisits exigibles per la llei, com ara tenir suport a l'exterior, bona adaptació a la presó, possibilitat de feina, haver pagat la responsabilitat civil (no n'hi ha, tot i que ara el Tribunal de Comptes valora el cost de l'1-0) i no reincidir, fet que ja s'evita amb la inhabilitació per a càrrec públic.

I, sobretot, que ja fa dos anys que estan empresonats. N'és una mostra evident el fet que els Jordis compliran dimarts una quarta part de la condemna i, per tant, un cop classi-

familiaris malalts i grans, com és el cas de les mares de Forcadell i Bassa. En el cas de Cuixart, té empresa pròpia i no hauria de buscar feina.

La fiscalia ja ha alertat que no permetrà que l'aplicació dels articles 100.2 i 117 del reglament penitenciari sigui un tercer grau encobert per als presos polítics. Per a l'aplicació d'aquests articles, no cal el vistiplau de Justícia, però sí que ho supervisa el jutge de vigilància penitenciària, i els recursos en última instància van a l'Audiència de Barcelona.

Si es presenten recursos per al tercer grau, no hi ha jurisprudència recent, i la sala de Marchena, malgrat que no va voler imposar als presos polítics el compliment de la meitat de la pena per gaudir de permisos com volia la fiscalia, podria endurir ara per als presos polítics -i, de retruc, afectaria tota la població reclusa- els requisits per obtenir el tercer grau. En penes de dos dígits, el tercer grau directe s'ha concedit només a nou persones en els darrers anys a Catalunya. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem ajorna fins avui el recurs de Torra contra la JEC

■ L'alt tribunal decideix si suspèn la resolució de l'organisme electoral, que pretén deixar el president sense acta de diputat

E. Bella
BARCELONA

Un Tribunal Suprem desbocat que se situa per sobre de la justícia europea decidirà avui si suspèn de manera urgent la resolució de la Junta Electoral Central (JEC), que pretén retirar la credencial de diputat al president de la Generalitat, Quim Torra. La sala del contenciós de l'alt tribunal va ajornar ahir la decisió vint-i-quatre hores, el mateix dia que va avalar les tesis de la JEC en el cas de la immunitat del president d'ERC, Oriol

La frase

“La preocupació creix arreu d'Europa per la degradació democràtica de l'Estat espanyol”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Junqueras. En el recurs interposat per Torra, el president demana com a mesura cautelaríssima que es deixi sense efecte l'aplicació de l'acord de la JEC, atès que usurpa la competència de Parla-

ment per regular les causes de pèrdua de la condició de diputat, fet que obriera “un greu conflicte constitucional”. Segons la seva defensa, es pertorbria el funcionament de la cambra i s'incidiria de manera “absolutament crucial” en la composició de l'hemicicle en una decisió que qualifica de desproporcionada, arbitrària i il·legal.

Els vots particulars dels membres de la JEC, que va acordar dividida per 7 vots a 6 la retirada de l'acta, argumenten que l'àrbitre electoral no és competent

Façana del Tribunal Suprem espanyol ■ EFE / MARISCAL

per decidir la inhabilitació del president.

Torra va ser condemnat per desobediència pel Tribunal Superior de Justícia per no haver tret la simbologia en suport dels presos polítics d'edificis

públics en període electoral. La JEC, a instàncies del PP, Cs i l'ultradretà Vox, va resoldre retirar-li la credencial en un intent d'apartar-lo del poder, tot i que l'òrgan administratiu electoral va deixar en

mans del Parlament la decisió de si hauria d'abandonar també la presidència. Torra va remarcar que no acataria la decisió de la JEC i, posteriorment, dissabte passat, la cambra el va ratificar. ■

COM ARRIBAR
PER L'AP-7
SORTIDA 32 T-202
PER L'AP-2
SORTIDA 11 T-204

SALOMÓ

VISITA GUIADA

Us ofereix un recorregut per la història, la llegenda i el patrimoni de Salomó.

El visitant podrà admirar la riquesa artística de la Capella del Sant Crist; visitar la casa pairal dels Nin i acabar amb un tast de vi i oli de la cooperativa de Salomó.

RESERVES

TEL. 977629030

turisme@salomo.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'acte de presentació del llibre 'Persistim', ahir a la tarda a Girona. A la taula, i d'esquerra a dreta, Xevi Xirgo, Blanca Bragulat, Marcela Topor i Marta Madrenas ■ QUIM PUIG

Turull carrega contra el pacte ERC-PSOE perquè ignora JxCat

▣ L'exconseller adverteix que "si el diàleg i la taula és per fer bullir l'olla o marejar la perdiu tal com el discurs de Pedro Sánchez apunta, lluny d'avançar, recularem i molt" ▣ A la ciutat de Girona, ahir es va presentar el seu llibre 'Persistim'

V. Pérez / G. Pladeveya
GIRONA

"Si Pedro Sánchez tingués interès real a solucionar el conflicte polític de l'Estat a Catalunya també hauria negociat amb JxCat." L'exconseller de la Presidència de la Generalitat, Jordi Turull, ha carregat contra l'acord subscrit entre ERC i el PSOE que dilluns passat va permetre la investidura de Sánchez. En una carta escrita des del centre penitenciari de Lledoners que es va fer pública ahir a la tarda durant la presentació del seu llibre *Persistim*, a la Casa de Cultura de Girona, Turull alerta que el pacte, en deixar fora de la negociació Junts per Catalunya, "suposa un risc de blanquejar, i per tant perpetuar, el menyspreu cap a les deman-

des del poble català i la imparable repressió".

Tot i que la missiva comença expressant la seva confiança en els bons propòsits dels republicans —"Vull pensar que Esquerra ha actuat amb la millor de les intencions..."—, diu—, Turull opina que l'estratègia negociadora del PSOE delata més "l'interès personal de Sánchez de mantenir-se a La Moncloa, no de resoldre res amb Catalunya". En aquest sentit,

es mostra especialment desconfiat amb Sánchez. "S'ha pagat de nou per endavant i si jo me'n fio poc del PSOE o qualsevol altre partit de l'Estat respecte a les promeses cap a Catalunya, de Sánchez, encara menys." I vaticina que "si el diàleg i la taula és per fer bullir l'olla o marejar la perdiu com en el seu discurs apunta, lluny d'avançar, recularem i molt".

Tot i aquestes crítiques i l'escepticisme manifest i

compartit també pel mateix president Quim Torra i l'expresident Carles Puigdemont, Turull confia que el pacte serveixi com a mínim per "refer i reblar la unitat de l'independentisme", deixant ben clara la seva esperança que, ara sí, es vagi a la taula negociadora amb una única veu. "Em preocupa i m'ocupa més que hi hagi un cantó, el de l'independentisme i de Catalunya, que vagi a l'una, dient, proposant i

aguantant la posició sense fissures", afegeix.

Tot i parlar de "mirar de treure el màxim de profit" de la taula, ja anima a "tenir preparat també de forma conjunta quin camí emprendrem" si "de seguida es veu que en comptes de cadires a la part catalana hi ha reclinatoris". Perquè ell, i així ho reflecteix a l'escrit, tem que "el PSOE vol una taula de diàleg on a un cantó hi hagi poltrones i a l'altre reclinatoris". A

banda, la missiva acaba compartint "al 100%" el fil que Puigdemont va fer a Twitter, on va mostrar les seves reserves envers el pacte i va retreure a ERC que no els haguessin informat sobre els acords, acusant els republicans de no haver actuat amb prou respecte i lleialtat cap a Junts per Catalunya.

"No desistir és guanyar"
Unes 200 persones van respondre amb un enèrgic

Les frases

“Em preocupa i m'ocupa més que hi hagi un cantó, el de l'independentisme, que vagi a l'una, aguantant la posició sense fissures”

“Em temo que el PSOE vol una taula de diàleg on a un cantó hi hagi poltrones i a l'altre reclinatoris”

Jordi Turull
EXCONSELLER DE LA GENERALITAT
PRES A LLEDONERS

“Turull està convençut que hem de tirar endavant tots junts, ja que és així quan les coses han sortit bé”

Blanca Bragulat
PARELLA DE JORDI TURULL

“Puigdemont m'ha demanat que traslladés el següent missatge: unitat, unitat i unitat”

Marcela Topor
PARELLA DE CARLES PUIGDEMONT

“El resultat de l'acord amb el PSOE no està ben quallat. S'ha perdut una oportunitat d'or”

Marta Madrenas (JxCat)
ALCALDESSA DE GIRONA

Ànims vitamínics

“Europa ens va donant la raó, però l'Estat és molt mesell”, va afirmar Tavi Casellas, el coordinador de l'ANC a Girona, l'entitat organitzadora de l'acte d'ahir. Casellas també va revelar que llibres com el de Gemma Aguilera i Jordi Turull li costen de llegir perquè li recorden molt els episodis més durs de l'1-O. Va destacar, però, que són relats que ens convenen “com a país per veure la dignitat amb la qual els actors principals del referèndum transmeten els seus pensaments”. És per això que va tancar el seu parlament amb un “persistim, persistim i persistim!”

El periodista Xevi Xirgo va desgranar tot seguit que el llibre de Turull és “molt dur, àgil de llegir i està farcit d'anècdotes”: “A través de les seves pàgines, et poses a la seva pell i serveix per aclarir i entendre tot el que està passant. Sense les lleialtats, les complicitats i la confiança que en el seu moment hi va haver, el referèndum no hauria estat possible. I, tot i que Turull és un dels protagonis-

tes de l'1-O que n'estan pagant unes conseqüències molt grans, és un llibre amable, en el qual no fa sang.”

Recuperant el fil de les complicitats, Topor va argumentar que Turull té “una gran sintonia” amb Puigdemont. “La ironia és un tret que comparteixen i tots dos són molt treballadors. Si hagués de definir Turull amb tres qualitats, aquestes serien valentia, lleialtat i persistència.” Va evidenciar, alhora, que “aquest llibre no s'hauria d'haver escrit si haguéssim viscut en una democràcia consolidada”: “És molt trist tot plegat, si bé tinc la convicció que ens en sortirem perquè tenim la raó.” També Blanca Bragulat va lamentar que viuen “moments molt durs”, i amb només 40 minuts a la setmana per veure Turull al locutori de Lledoners i tres vis a vis al mes, d'una hora i mitja cadascun. Va aprofitar per agrair, tot i això, “la solidaritat rebuda”, tal com també va fer Topor: “Els ànims de la gent són les vitamines per continuar la lluita.”

aplaudiment el contingut de la carta de Turull, que va ser llegida per la seva parella, Blanca Bragulat, qui durant l'esdeveniment celebrat a Girona també va explicar el motiu del títol del llibre *Persistim*. Va posar en relleu que es deu al fet que l'exconseller “està convençut de com va actuar, que no va fer res malament, que hem de tirar endavant i anar tots junts, ja que és així quan les coses han sortit bé”: “Ell no es rendeix mai, perquè és tot i tot com una mula!”

L'acte va ser conduït pel periodista i director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo. A més de la participació de Bragulat, va comptar amb les intervencions de la parella de Carles Puigdemont, Marcela Topor, i de l'alcalde de Girona, Marta Madrenas, qui també va apel·lar a la unitat d'acció. Va exposar, de fet, que comparteix les reflexions de Turull en relació amb el pacte entre el PSOE i ERC. Madrenas va considerar que les negociacions haurien d'haver implicat “el conjunt de les persones del país que estan determinades a treballar per la independència”: “Això hauria permès aconseguir una mirada més diversa i polièdrica. És a dir,

La xifra

200

persones van omplir ahir l'Aula Magna de la Casa de Cultura de Girona, en la presentació del llibre de Turull.

s'hi haurien donat més voltes, fet que enriqueix sempre. Sumant més sectors de l'independentisme s'haurien obtingut uns resultats més rodons.”

Madrenas va matisar que, malgrat que no vol posar en entredit “la bona fe d'ERC”, creu que “la tàctica negociadora no ha sigut bona”: “Les formes han empobrit el possible avenç que hi hauria pogut haver ara. Quan tens l'adversari en un moment feble, li has de fer pagar car. Era el cas en què es trobava l'Estat espanyol, que era incapaç de tirar endavant els governs. El resultat de l'acord amb el PSOE no està ben quallat. S'ha perdut una oportunitat d'or.”

En la mateixa línia, Topor va dir que, abans d'acudir a l'acte d'ahir, havia preguntat a Puigdemont si volia que traslladés algunes paraules als assistents. El missatge va

ser clar: “Unitat, unitat i unitat.” Topor va lamentar, en aquest punt, que “una cosa que en teoria és tan fàcil, sigui tan difícil de posar en pràctica”. La parella de Carles Puigdemont, a més, va aprofitar per transmetre al públic “la gran gratitud” que sent Puigdemont envers tota la gent mobilitzada: “Hem de mantenir la persistència, no resignar-nos, no tirar la tovallola i no desistir. Perquè no desistir és guanyar!”, va reblar.

Bragulat va relatar a continuació que els polítics catalans que es troben injustament empresonats pel referèndum sobre la independència de l'1-O del 2017 continuen rebent als centres penitenciaris on són moltes cartes de la ciutadania. I, precisament, el nombre de missives que la gent els ha fet arribar aquest Nadal “s'ha tornat a desbordar”. Paral·lelament, va remarcar que “tan important és estar a l'exili com a la presó”: “Entre uns i altres no hi ha retrets. Gràcies a uns quants que van decidir marxar, s'ha internacionalitzat el conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol.” Una afirmació que va tornar a arrencar una de les múltiples ovacions. ■

Els futurs quatre vicepresidents, Carmen Calvo, Nadia Calviño, Teresa Ribera i Pablo Iglesias; la pròxima portaveu, María Jesús Montero, i el ministre dels comuns, Manuel Castells ■ EFE

Sánchez telefona a Torra per quedar un cop hi hagi govern

La segona trucada del president espanyol al de la Generalitat en menys d'un mes dura set minuts ■ La reunió no té data

Emili Bella
BARCELONA

Segona trucada de Pedro Sánchez a Quim Torra en menys d'un mes. Després de la telefonada del desembre, l'acabat d'investir president espanyol va telefonar ahir al de la Generalitat a dos quarts de deu del matí i van parlar durant set minuts de la situació política actual i per comprometre's a mantenir una reunió, ara que Sánchez és president amb totes les funcions, segons un comunicat de les dues presidències gairebé idèntic.

Des de Sant Jaume s'informava que la trobada, que encara no té data, “ha de servir per encarrilar la taula de negociació” pactada entre el PSOE i ERC, mentre que La Moncloa afirmava que Sánchez va traslladar a Torra que “per una banda vol recomençar i reprendre el diàleg, i per l'altra, té la voluntat sincera d'intentar arreglar el conflicte polític a Catalunya”. A Catalunya, no pas amb Catalunya. En qual-

Quatre vicepresidències

Pedro Sánchez diluirà la vicepresidència de Pablo Iglesias amb la creació de tres vicepresidències més, totes en mans de dones: Carmen Calvo, que continuarà al càrrec al capdavant de l'àrea amb més pes polític i Catalunya sobre la taula; Nadia Calviño, la buròcrata europea en l'àrea econòmica, i Teresa Ribera, que pilotarà el repte climàtic. La de la fins ara ministra per a la Transició Ecològica era l'única vicepresidència de què no s'havia parlat. Fonts de La Moncloa van confirmar també que la ministra d'Hisenda, María Jesús Montero, serà la nova portaveu de l'executiu,

sevol cas, fonts dels dos gabinets indicaven que no s'ha concretat si la trobada es farà a Barcelona o a Madrid. La Moncloa situa la reunió més enllà de la formació del govern.

Alguns presidents autonòmics s'afanyaven ahir a reclamar trobades urgents amb el renovat pre-

en substitució d'Isabel Celaá. Diumenge Sánchez comunicarà al rei la composició del govern, dilluns prendrà possessió i s'intercanviaran carteres i dimarts es reunirà el primer Consell de Ministres.

La Moncloa també va corroborar oficialment els ministres per part de Podem. A banda d'Iglesias (Drets Socials i Agenda 2030), formaran part del govern Irene Montero (Igualtat); Yolanda Díaz (Treball); Alberto Garzón, líder d'Izquierda Unida (Consum), i Manuel Castells (Universitats), a proposta dels comuns. El PSC compta que hi tindrà una cadira.

sident espanyol, com ara el de la Junta d'Andalusia, Juanma Moreno. El de la Generalitat Valenciana, Ximo Puig, troba encertat que Sánchez es reuneixi amb Torra: “Quan el president nomeni el govern anunciarà que parlarà amb tots els presidents autonòmics.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Oriol Junqueras, en el judici, amb la resta dels acusats, per als quals comencen a arribar les peticions d'indult ■ EFE / ARXIU

Primeres peticions d'indult davant el govern de l'Estat

■ El penalista Francesc Jufresa demana la mesura de gràcia argumentant un seguit de defectes de fons i forma de la sentència ■ La UGT i CCOO fan pinya per sol·licitar l'indult per a Dolors Bassa

Jordi Panyella
BARCELONA

Pedro Sánchez tindrà l'oportunitat de començar el seu mandat com a president del govern d'Espanya fent un gest de veritat de cara al món independentista. L'executiu de coalició entre socialistes i Podem ja té damunt la taula la primera petició d'indult per als presos polítics, i aviat en tindrà una altra. La primera l'ha presentada a títol personal l'advocat penalista Francesc Jufresa, referida a les dotze persones jutjades i condemnades pel Suprem, mentre que la segona la formalitzarà el sindicat UGT, referida a Dolors Bassa.

L'indult a una persona condemnada és una facultat del poder executiu a la qual ha apel·lat l'advocat Jufresa exposant di-

versos arguments que, al seu parer, invaliden la sentència, tant en la forma com en el fons. Jufresa demana que s'invalidin tots els termes de la sentència o, de manera alternativa, que es concedeixi un indult parcial que deixi la condemna en penes d'inhabilitació o en un màxim de quatre anys de presó. Si s'optés per aquesta última possibilitat, els presos ja podrien sortir de la presó en compliment de beneficis penitenciaris pel temps que fa que hi estan tancats.

En el raonament que presenta el lletrat en la seva sol·licitud davant el Ministeri de Justícia, utilitza arguments que ja van ser exposats al seu dia per les defenses dels processats en les qüestions prèvies. Un dels quals és la idea del jutge predeterminat, en el sentit de considerar que el cas que es va jutjar

“És una preocupació personal, professional i cívica”

Francesc Jufresa és un advocat amb molts anys d'experiència en el món del dret penal, amb un prestigi reconegut i una àmplia cartera de clients, molts d'ells d'alt nivell. Un dels objectes que guarda al seu despatx és la portada emmarcada del diari *La Vanguardia* el dia que recollia la retirada de càrrecs de la fiscalia contra l'editor del diari i client seu, el comte de Godó. Políticament, Jufresa ha tingut des de sempre un veïnatge professional amb el

L'advocat Jufresa ■ J.P.

davant el Suprem corresponia per competència al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). Jufresa recorda que portant el cas al Suprem s'ha vulnerat un dret que té qualsevol persona sotmesa a un procés penal: que

es revisi la seva sentència en segona instància i per un tribunal diferent del que l'haurà jutjat.

També és un argument que sustenta la petició d'indult el fet que el jutge Manuel Marchena hauria d'haver estat recusat per

les declaracions d'un líder del PP que el vinculaven a la ideologia del partit que aleshores governava a l'Estat espanyol. Jufresa considera que és un cas clar de vulneració del dret fonamental a tenir un jutge imparcial.

les declaracions d'un líder del PP que el vinculaven a la ideologia del partit que aleshores governava a l'Estat espanyol. Jufresa considera que és un cas clar de vulneració del dret fonamental a tenir un jutge imparcial.

En tercer lloc, la petició d'indult analitza l'actuació del magistrat instructor, Pablo Llarena, que no va reclamar Carles Puigdemont a les autoritats alemanyes quan la justícia d'aquest país va decidir que sí que podia ser jutjat però només per malversació. Si Llarena l'hagués fet extraditar, la resta dels processats haurien pogut ser jutjats només per aquest supòsit. Com que no ho va fer, però, Jufresa creu que amb aquesta actuació s'ha vulnerat la norma comunitària que regula les euroordres.

Finalment, Jufresa considera que la sentència no ha valorat si el tumult imputat als autors, com a causa del delictes de sedició, va posar en qüestió el funcionament de l'Estat espanyol. És per això que creu que la sentència atempta contra el principi de proporcionalitat.

“Deure moral”

La petició d'indult d'aquest lletrat, registrada el 23 de desembre, aviat serà seguida per la que presentarà la UGT de Catalunya, aquest cop només per a la persona de Dolors Bassa. Així ho va anunciar ahir el secretari general del sindicat socialista, Camil Ros, que va assegurar: “Com a organització, creiem que tenim el deure moral de, quan toqui, demanar el seu indult.”

En declaracions a l'emissora Catalunya Ràdio, el sindicalista va recalcar que no es tracta d'“una qüestió de rendició”, sinó d'impedir que passi “un tercer Nadal a la presó”. Així mateix, va subratllar la importància de “trobar mesures individuals” fins que s'impulsi una “política global”, que, segons ell, se situarà “entre l'indult i l'amnistia”.

Dolors Bassa va ser secretària general de la UGT a les comarques gironines entre el 2008 i el 2015, circumstància sobre la qual va parlar en el seu al·legat final davant del Tribunal Suprem, en què també va dir que no demanaria el seu propi indult perquè no s'havia de penejar de “res”.

La iniciativa de la UGT rebrà el suport de CCOO, segons va assegurar ahir mateix el seu secretari general a Catalunya, Javier Pacheco. “Si ens ho demanen, donarem suport a aquesta petició”, va declarar. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Assemblea del PSAN, un dels partits que van mantenir la flama independentista des dels anys setanta ■ PSAN

Això no ve de l'any 2010

LLIBRE • L'historiador Fermí Rubiralta recorda al llibre 'L'evolució independentista del catalanisme' que les demandes d'independència es remunten a fa més de cent anys **REPÀS**. N'analitza l'evolució històrica des del XIX

Miquel Riera
BARCELONA

Les reivindicacions independentistes catalanes no venen per la sentència contra l'Estatut del 2010 o des de la gran manifestació de la Diada del 2012 com, en general, s'ha escrit i publicat aquests últims anys, sinó que, evidentment, es remunten en la història almenys fins a finals del segle XIX. Això tan evident és el que posa negre sobre blanc l'historiador Fermí Rubiralta i Casas (l'Hospitalet de Llobregat, 1959) al llibre *L'evolució independentista del catalanisme*, que acaba de publicar Rafael Dalmau Editor, amb pròleg del també historiador Josep M. Solé i Sabaté.

"Dins l'allau bibliogràfica dels últims temps sobre l'independentisme han abundat sobretot fins ara els enfocaments de caire polític, en clau majoritàriament periodística, que han insistit massa en un tipus d'interpretació immediatista i quan l'anàlisi l'han fet historiadors tot sovint no s'han remuntat més enllà en el temps que del 2010 o, com a molt, al naixement del període autònom, l'any 1980", escriu Rubiralta en la introducció al seu llibre.

L'historiador, que és autor de diferents

biografies de rellevants personalitats de l'independentisme històric com ara Daniel Cardona, Miquel Badia o Vicenç A. Ballester, i que també ha publicat treballs sobre el PSAN o la síntesi *Una història de l'independentisme català*, diu que ha intentat "explicar per què ha estat precisament ara, en un món més globalitzat i interrelacionat, que una majoria del nostre país ha optat per abraçar com a pròpia una reivindicació com la de la independència, que només fa quatre dies semblava una dèria reservada a uns quants "bojos ceballuts", la "nosa", a la qual es referia en els seus escrits ja fa gairebé cent anys Daniel Cardona".

"De la mateixa manera que ha quedat clar que no es tracta d'un suflé, ni d'una jugada política, la transformació del catalanisme en clau independentista ni s'ha format a partir de la sentència del Constitucional del 2010, ni es pot deslligar de la influència d'un independentisme històric que fa més d'un segle ja defensava la impossibilitat de l'encaix polític de Catalunya dins l'Estat espanyol", assevera Rubiralta.

Solé i Sabaté, per la seva banda, assegura en el pròleg que el llibre de Rubiralta "aclareix conceptes i proposa reflexions, lluny de l'anàlisi precipitada". ■

ANUNCI

El Director de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, mitjançant la Resolució de 15 d'octubre de 2019 i en compliment de les disposicions vigents, ha acordat l'obertura d'un període d'informació pública als efectes d'examen, rectificació i presentació de reclamacions del Projecte constructiu de la renovació dels punts de lliurament de Cervelló i la Palma de Cervelló PC 15.8, i de la relació dels béns i els drets afectats per l'esmentat projecte, el qual resta a disposició del públic durant el termini de trenta dies hàbils, a comptar des de l'endemà de la publicació d'aquest Anunci en el DOGC, en hores d'oficina, a les dependències següents:

Oficines de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, Carrer Sant Martí de l'Erm, 30, 08970 Sant Joan Despi.
Ajuntament de Cervelló, Carrer Major 146-148, 08758 Cervelló.

Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts, Plaça de la Vila 1, 08620 Sant Vicenç dels Horts.

També es podrà consultar el projecte a la web de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat a la següent adreça https://www.atl.cat/ca/projectes-d-obres-en-informacio-publica_16962.

Dins d'aquest termini, els particulars, les entitats i els organismes afectats per l'execució de les obres projectades poden presentar per via telemàtica mitjançant el tràmit de petició genèrica de la seu electrònica de la Generalitat adreçada a l'Ens ATL <https://web.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/Peticio-generica?category=72461610-a82c-11e3-a972-000c29052e2c> o bé presencialment per escrit als registres de les dependències indicades més amunt, les al·legacions que considerin pertinents en relació amb el traçat, les característiques i l'objecte del projecte, i en qualsevol de les formes que preveu l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Atès que el projecte que se sotmet a informació pública conté una llista concreta i individualitzada dels béns i els drets que són considerats d'expropiació necessària, i d'acord amb el que estableix el paràgraf segon de l'article 17 de la Llei d'expropiació forcosa de 16 de desembre de 1954 i els articles concordants del seu Reglament de 26 d'abril de 1957, qualsevol persona interessada o titular de drets reals i interessos econòmics sobre els béns afectats també pot, dins el termini establert en aquesta informació pública, formular al·legacions per escrit per tal de corregir els possibles errors que s'hagin produït en la confecció de la llista dels béns i els drets afectats, que es publica annexa, o oposar-se motivadament a la necessitat d'ocupació, d'acord amb el que estableix la legislació vigent.

Aquesta actuació dona compliment a les finalitats previstes que s'inclouen en el Pla d'inversions i reposicions de l'Ens d'Abastament Ter-Llobregat per al període 2019-2023 aprovat pel Consell de la Xarxa d'Abastament Ter-Llobregat de l'Agència Catalana de l'Aigua el 2 de juliol de 2019. Sant Joan Despi, 28 de novembre de 2019.

Josep Andreu Clariana i Selva
Director

Annex	Terme municipal de Sant Vicenç dels Horts	Terme municipal de Cervelló
Finca de projecte núm.: 1. Polígon: 2. Parcel·la: 66. Titular: Guiot Rubirola, Joaquín (Hereus de). Superfície d'ocupació temporal, en m2: 24,05. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 15. Polígon: 17. Parcel·la: 9009. Titular: Agència Catalana de l'Aigua. Superfície de servitud de pas, en m2: 383,45. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 808,93. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 11. Referència: 08067A01309030. Titular: Ajuntament de Cervelló. Superfície de servitud de pas, en m2: 95,32. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 221,47. Naturalesa: Urbana.
Finca de projecte núm.: 2. Polígon: 2. Parcel·la: 9007. Titular: Agència Catalana de l'Aigua. Superfície de servitud de pas, en m2: 429,58. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 1.122,48. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 16. Polígon: 12. Parcel·la: 9000. Titular: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts. Superfície d'expropiació, en m2: 26,50. Superfície de servitud de pas, en m2: 2.022,37. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 2.046,17. Naturalesa: Urbana.	Finca de projecte núm.: 12. Polígon: 13. Parcel·la: 5. Titular: García Julia, Concepción. Superfície d'expropiació, en m2: 3.322,61. Superfície de servitud de pas, en m2: 2.454,86. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 5.927,55. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 3. Polígon: 2. Parcel·la: 9015. Titular: Administrador de Infraestructuras Ferroviàries. Superfície de servitud de pas, en m2: 256,08. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 665,14. Naturalesa: Urbana.	Finca de projecte núm.: 17. Polígon: 13. Parcel·la: 13. Titular: Pujador de Ventós, José. Superfície de servitud de pas, en m2: 79,95. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 153,50. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 13. Polígon: 13. Parcel·la: 9029. Titular: Ajuntament de Cervelló. Superfície d'expropiació, en m2: 7,38. Superfície de servitud de pas, en m2: 8,69. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 134,88. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 4. Polígon: 2. Parcel·la: 9999. Titular: Ministerio de Fomento. Superfície de servitud de pas, en m2: 254,98. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 1.008,00. Naturalesa: Urbana.	Finca de projecte núm.: 18. Polígon: 13. Parcel·la: 64. Titular: Excavaciones Sánchez Fontpineda, SL. Superfície de servitud de pas, en m2: 124,53. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 669,87. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 14. Polígon: 13. Parcel·la: 64. Titular: Excavaciones Sánchez Fontpineda, SL. Superfície de servitud de pas, en m2: 124,53. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 669,87. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 5. Polígon: 2. Parcel·la: 11. Titular: Guiot Rubirola, Joaquín (Hereus de). Superfície de servitud de pas, en m2: 618,60. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 1.000,53. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 19. Polígon: 13. Parcel·la: 9014. Titular: Ajuntament de Cervelló. Superfície de servitud de pas, en m2: 9,16. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 28,29. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 15. Polígon: 13. Parcel·la: 29. Titular: Torns Figueroa, Juan (Hereus de). Superfície d'ocupació temporal, en m2: 37,10. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 6. Polígon: 2. Parcel·la: 10. Titular: Pedraza Herrero, Purificación. Superfície de servitud de pas, en m2: 138,30. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 508,19. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 20. Polígon: 13. Parcel·la: 9010. Titular: Ajuntament de Cervelló. Superfície de servitud de pas, en m2: 61,71. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 97,94. Naturalesa: Urbana.	Finca de projecte núm.: 16. Polígon: 13. Parcel·la: 9503. Titular: Agència Catalana de l'Aigua. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 48,24. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 7. Polígon: 2. Parcel·la: 7. Titular: Guiot Rubirola, Joaquín (Hereus de). Superfície de servitud de pas, en m2: 462,92. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 1.240,88. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 21. Polígon: 13. Parcel·la: 15. Titular: Pujador de Ventós, José. Superfície d'expropiació, en m2: 30,00. Superfície de servitud de pas, en m2: 577,42. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 802,03. Naturalesa: Urbana.	Finca de projecte núm.: 17. Polígon: 13. Parcel·la: 4. Titular: Excavaciones Sánchez Fontpineda, SL. Superfície de servitud de pas, en m2: 52,30. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 153,00. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 8. Polígon: 2. Parcel·la: 5. Titular: Nicolau Noguero, Josefa. Superfície de servitud de pas, en m2: 194,06. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 346,50. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 22. Polígon: 13. Parcel·la: 9002. Titular: Agència Catalana de l'Aigua. Superfície de servitud de pas, en m2: 155,09. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 548,13. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 18. Polígon: 13. Parcel·la: 31. Titular: OBICASI, SL. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 46,64. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 9. Polígon: 2. Parcel·la: 4. Titular: Castellano Quijada, José / Gregorio / Concepción / Anastasio / Julia. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 172,58. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 23. Polígon: 13. Parcel·la: 59. Titular: Ajuntament de Cervelló. Superfície d'expropiació, en m2: 67,08. Superfície de servitud de pas, en m2: 452,69. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 1.208,14. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 19. Polígon: 13. Parcel·la: 9009. Titular: Ajuntament de Cervelló. Superfície de servitud de pas, en m2: 26,37. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 77,78. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 10. Polígon: 2. Parcel·la: 3. Titular: Guiot Rubirola, Joaquín (Hereus de). Superfície de servitud de pas, en m2: 575,99. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 1.362,46. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 24. Polígon: 13. Parcel·la: 9003. Titular: Agència Catalana de l'Aigua. Superfície d'expropiació, en m2: 15,59. Superfície de servitud de pas, en m2: 405,92. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 637,90. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 20. Polígon: 24. Parcel·la: 9003. Titular: Agència Catalana de l'Aigua. Superfície d'expropiació, en m2: 15,59. Superfície de servitud de pas, en m2: 405,92. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 637,90. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 11. Polígon: 2. Parcel·la: 2. Titular: Soriano Gabarros, Juan (Hereus de). Superfície d'ocupació temporal, en m2: 79,54. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 25. Polígon: 13. Parcel·la: 9008. Titular: Ministerio de Fomento. Superfície de servitud de pas, en m2: 37,18. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 88,15. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 21. Polígon: 24. Parcel·la: 19. Titular: Casanovas Biscarri, Jaime (Hereus de). Superfície de servitud de pas, en m2: 352,99. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 918,11. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 12. Polígon: 2. Parcel·la: 9008. Titular: Ministerio de Fomento. Superfície de servitud de pas, en m2: 37,18. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 88,15. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 26. Polígon: 13. Parcel·la: 9008. Titular: DUCDE SA. Superfície d'expropiació, en m2: 36,83. Superfície de servitud de pas, en m2: 62,82. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 216,45. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 22. Polígon: 24. Parcel·la: 20. Titular: OBICASI, SL. Superfície d'expropiació, en m2: 12,50. Superfície de servitud de pas, en m2: 62,97. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 733,05. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 13. Polígon: 17. Parcel·la: 9008. Titular: Agència Catalana de l'Aigua. Superfície de servitud de pas, en m2: 885,30. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 2.027,90. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 27. Polígon: 17. Parcel·la: 9008. Titular: Agència Catalana de l'Aigua. Superfície de servitud de pas, en m2: 885,30. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 2.027,90. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 23. Polígon: 24. Parcel·la: 18. Titular: OBICASI, SL. Superfície de servitud de pas, en m2: 569,18. Superfície d'ocupació temporal, en m2: 1.577,07. Naturalesa: Rústica.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'acte d'entrega dels premis, en l'edició celebrada l'any 2011 ■ EL PUNT AVUI

Tornen els premis Dignitat després d'un any suspesos

Julian Assange, Cap Dona a l'Oblit i Eva Serra, entre els premiats en la gala que es farà el 24 de gener a Barcelona

D.B.
BARCELONA

La Comissió de la Dignitat ha decidit recuperar els premis Dignitat després que l'any passat l'entitat en decidís la suspensió com a protesta pel judici contra el procés independentista català al Tribunal Suprem i la "repressió política que s'estenia". Amb el judici ja fet, l'entitat ha decidit recuperar la gala en un doble acte que es farà el dia 24 de gener a Barcelona. Els premis s'entreguen des del 2003 i honoren persones i entitats que han treballat per la memòria, o també personalitats que han tingut un compromís de lluita pels drets democràtics i la cultura catalana.

Els premiats

En aquesta doble edició es premiarà Julian Assange "per la transparència informativa i el seu compromís amb el procés català denunciant la violència i les clavegueres de l'Estat". També es reconeix la feina del dibuixant de premsa del dibuixant de premsa Miquel Ferreres per ser especialment sensible amb la memòria històrica i el compromís cívic de la seva obra. El tercer premiats és

La data

2003

Es van començar a concedir els Premis Dignitat, tot i que la situació de l'any passat va fer que se suspenguessin.

la plataforma Cap Dona en l'Oblit per la campanya *Dones per la República*, que ha dut a terme per visibilitzar totes les dones represaliades i evitar que quedin silenciades, reivindicant-les com a protagonistes del procés polític.

A banda d'aquests tres premiats, la Comissió de la Dignitat també ha reconegut amb el premi In Memoriam Eva Serra (1942-2018) per la seva aportació com a historiadora al coneixement de la Catalunya moderna i el seu compromís social i lluita política per la independència de Catalunya des del franquisme.

Un segon premi pòstum serà per a Francesc Ferrer Pastor (1918-2000), lexicògraf que des dels primers anys del franquisme va treballar per la normalització de la llengua al País Valencià. ■

La fiscalia investiga la despenjada de la 'rojigualda' a Lleida

Redacció
LLEIDA

La fiscalia de Lleida ha demanat als Mossos d'Esquadra un informe sobre la despenjada de les banderes espanyoles de la façana de la Paeria que dona a l'avinguda Blondel. El ministeri públic ha obert

una investigació arran de la denúncia de Cs. Quan arribi l'informe, la fiscalia decidirà si continua investigant o si archiva el cas.

Demana que s'investigui si els fets són constitutius d'un delicte d'ofensa als símbols espanyols o d'invasió de l'ajuntament. ■

Aconsegueix l'Agenda del Pagès al quiosc

per només
4,95
euros

AQUEST ANY, UN
EXTENS MONOGRÀFIC
DEDICAT A LA CIRERA

- * CONSELLS PER AL CAMP O L'HORT URBÀ
- * DIRECTORI DEL MÓN AGRÍCOLA I RAMADER
- * MERCATS ECOLÒGICS I CONVENCIONALS
- * CLIMODIAGRAMES
- * SANTS, REFRANYS I LLUNES
- * FIRES I FESTES
- * TAULES DE PREU
- * PESOS I MESURES DE CATALUNYA
- * RECOMANACIONS LABORALS I FISCALS

Més informació: www.elpuntavui.cat/agendadelpages

El regal d'empresa perfecte! Lots de 10 agendas a preu reduït, al telèfon 972 18 64 80 - Enviament gratuït

Ramon Boixeda va guanyar el premi Ausiàs March de poesia de Gandia ■ MAR VILA / ACN

‘Les beceroles successives’, de Ramon Boixeda, premi Ausiàs March de poesia

Versos fets de foc i de joc

Lluís Lloret
BARCELONA

Els premis Ciutat de Gandia inclouen dos guardons molt destacats, el Joanot Martorell de narrativa (l'últim, guanyat pel company d'aquest diari David Castillo amb *El tango de Dien Bien Phu*) i l'Ausiàs March de poesia, que, després del Carles Riba, segurament és el més important de les lletres catalanes. La 57a edició de l'Ausiàs March –té 62 anys d'història, però hi ha hagut anys en què ha estat declarat desert– la va guanyar *Les beceroles successives*, llibre de Ramon Boixeda (Sant Julià de Vilatorrada, 1981).

Jordi Cornudella, president del jurat que va atorgar el premi i editor d'Edicions 62, que publica l'obra, va comentar que “és un premi que porta molts anys perquè hi ha una editorial que vol publicar els llibres guanyadors però també perquè hi ha un ajuntament, el de Gandia, que hi aposta fort”.

Diana Morant, alcaldessa de Gandia, va comen-

tar: “Gandia és el bressol de les lletres valencianes, amb Joanot Martorell i Roís de Corella; és un orgull tenir aquest llegat, però alhora el volem mantenir i ampliar.”

“És un premi pel qual han passat poetes consagrats, hem fet descobertes i també l'han guanyat autors que ni una cosa ni l'altra, com és el cas de Ramon Boixeda, que no s'estrena, però tampoc estem cansats de llegir-lo”, hi va afegir Cornudella.

Les beceroles successives està format per 56 poemes, en general no gaire extensos o directament breus. Alguns poemes es-

Boixeda escriu poemes amb el pòsit que deixa el fet d'anar rasant els seus racons anímics

tan com esqueixats, dividits en parts: *Gas!* i *Capturar la llum*, per exemple. Cadascun és autònom, però no costa gaire interpretar el diàleg que estableixen entre ells. “Boixeda té un accent molt característic, molt propi; no és un conjunt de poemes, és un llibre, per la manera que té de construir-se dins del cap del lector”, va definir Jordi Cornudella.

Ramon Boixeda, que viu a cavall de Barcelona i Sevilla, és un home de lectures variades i nombroses, poc amic del corrent que afirma que fa poesia a través de les xarxes socials. Arquitecte de formació, també té estudis de filosofia i de literatura. Fins ara havia publicat els poemes *La pell fina* (2013) i *El sedàs* (2015)

“He anat rasant els meus racons anímics i del món, una feina que no s'acaba mai i que deixa un pòsit que es converteix en poema”, va declarar l'autor, que defineix la seva manera de treballar com a “fer joc i fer foc” i té clar que “el camí que es fa és text”. ■

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 TOT L'ANY

MUSEU
PAU CASALS

Av. de Palfuriana, 67
del Vendrell
Preu de l'entrada: 6 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

UN DIA
QUALSEVOL

Teatre de Bescanó,
dissabte 25 de gener,
a 2/4 de 9 del vespre

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 24 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

2x1 LIMITADA

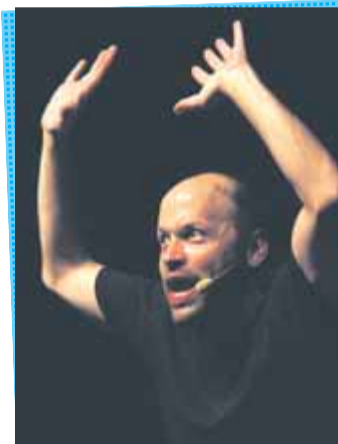
EPICENTRE

Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

ULTRASHOW
Miguel Noguera

Auditori de La Mercè,
diumenge 26 de gener,
a les 6 de la tarda

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 10 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

2x1 TOT L'ANY

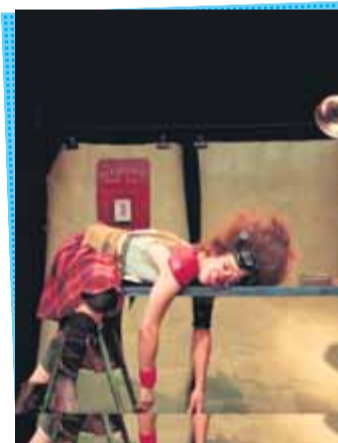

MUSEU DE LA
MOTO DE
BASSELLA

Ctra. C-14, km 134
(entre Ponts i Oliana)

Preu de l'entrada: 9 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

AHORA

Les Nits del Centre
C/Paulí Torras, 12 de
Sarrià de Ter,
dijous 23 de gener,
a 2/4 de 10 del vespre

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 4 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

VALL DE NÚRIA
FORFET +
CREMALLERA
Esquí forfet

De dilluns a diumenge
Vàlid fins al 30 d'abril del 2020

Vall de Núria

OFERTA 2x1
Preu: 31 euros forfet/dia

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client 972 18 64 80 i també a atencioclient@elpuntavui.cat